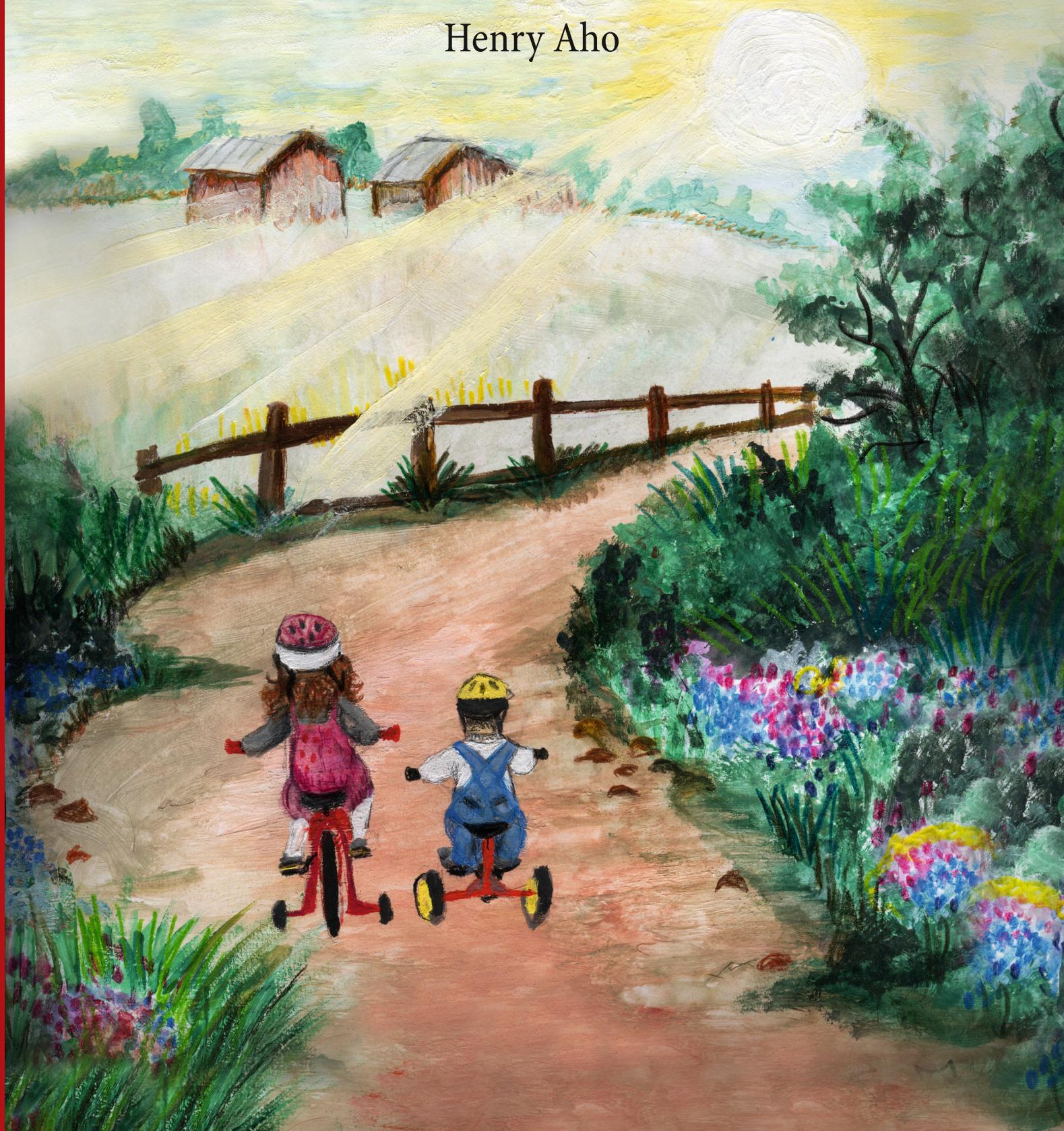

Nellyn ja Noelin satumaiset seikkailut

Henry Aho

NELLYN JA NOELIN
SATUMAISET SEIKKAILUT

HENRY AHO

NELLYN JA NOELIN
SATUMAISET SEIKKAILUT

© 2016 Henry Aho

Eri kuvittajia.

Kannen kuvat: Suvi Marttila.

Päällys ja taitto: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-330-875-6

Sisällys

ESIPUHE	7
Tarina pelottavasta Homeloonista	9
Kytölänloukon kovin ninja	19
Kylän parhaat omenavarkaat.	29
Nellyn nuket	37
Vanhan mattokutomon salaisuus	45
Äkkijyrkkä	55
Talvisota	65
Mainio marjaretki.	73
Papan henkselit	81
Minivampyyrien kevätsiivo.	87
Mahtava mäkiauto	95
Kake Kalervon kammottavat myrkkypöksyt	103
Parran valloittajat	111
Valtava vonkale	119

ESIPUHE

Nelly ja Noel. Tämä on teidän ikioma kirjanne. Tämä on kirjoitettu ja tehty teitä varten. Olkoon tämä kirja muistona teille kahdelle meistä kaikista, jotka olemme tätä tehneet. Toivon, että nautitte tarinoista äidin ja isän lukemina ja sitten myöhemmin, kun kasvatte vanhemmiksi, voitte lukea näitä itse ja muistella lapsuuttanne.

Kaikki kirjan kuvat ovat upeita ja hienoja. Pyysin piirtäjiksi kummeja, sukulaisia ja tuttaviamme. Kaikki tahtoivat olla mukana tekemässä teille jotain aivan erityistä. Aivan omaa kirjaa, jossa te kumpikin seikkailette.

Olen kirjoittanut paljon kirjoja, mutta tämä on kenties se kaikkein tärkein. Onhan tämä kirja teille, minun rakkaille siskonlapsilleni.

Joten, nauttikaa tarinoista ja upeista kuvista. Muistakaa seikkailla paljon lapsena, sillä aikuisena seikkailut vähenevät.

AINA täytyy kuitenkin olla **VAROVAINEN**, sillä mitä tahansa voi sattua. Pitää uskoa ja totella äitiä ja isää, kun he jotain käskyvät, sillä he tietävät asioita, vaikkei se aina siltä tuntuisikaan.

Nelly ja Noel. Olette aivan erityisiä lapsia ja me kaikki kirjan tekijät rakastamme teitä aivan hurjan paljon!

Itse tahdon kiittää kaikkia kuvittajia sekä ennen kaikkea isääni ja äitiäni, Nellyn ja Noelin mummua ja pappaa, Kari ja Marja-Liisa Ahoa. Ilman teitä tätä kirjaa ei olisi olemassakaan.

Teuvalla 11.07.2016

Hyvin, hyvin suurella rakkaudella:

Enonne Henry Aho

Tarina pelottavasta Homeloonista

KUVITTANUT: HENRY AHO

Lämmin syystuulen henkäys pyyhkäisi vaaleat, kiharaiset hiukset Nellyn otsalta. Nelly oli jo iso tyttö, melkein seitsemän. Siis kyllin vanha ja rohkea lähtemään yksin jännittävälle retkelle. Nelly oli kuullut ensimmäisen kerran Homeloonista naapurin tammalta eräänä sateisena heinäkuun iltana, jolloin tämä oli ollut laitumella. Nelly oli mennyt syötämään sille ruohoa ja palkkioksi hevonen oli kertonut tarinan pelottavasta otuksesta.

Kukaan ei tiennyt, ainakaan naapurin hevosen kertoman mukaan, mistä Homelooni oli tullut Perälään. Se oli varsin kammottava otus. Sillä oli karvainen turkki ja suuret keltaiset hampaat. Se ei kai ollut eläin, sillä se kulki kahdella jalalla, aivan samoin kuin ihmisetkin. Tamma oli sanonut, että se on uskomattoman vaarallinen ja hirveä. Se saattoi syödä ihmisiä, varsinkin pieniä tyttöjä. Nelly ei sellaista pelännyt. Hän ei pelännyt mitään. Tai no, muumiohjelman Mörköä, mutta sitäkin vain öisin, kun oli pimeää ja puiden oksien varjot heijastuivat kuunvalossa huoneen seinille.

Nelly seisoj puisella terassilla, jonka isä oli kesällä nikkaroinut kuntoon. Muutaman naulan tasainen pää törrötti pystyssä kuin Kari-papan harmaat hiukset. Täysikuu lymysi taivaalla pilvien varjoissa. Se katseli alas Kytölänloukkoon. Kuu näytti siltä, kuin se olisi tiennyt jotain, mitä kukaan muu ei tiennyt. Sillä oli salaisuuksia, suuria salaisuuksia. Nelly tarkasti vielä kerran reppunsa sisällön. Kaikki oli mukana. Omena, vanukas, kaksi leipää, limua ja mikä tärkeintä, kamera, jolla hän voisi ikuistaa hirvityksen ja todistaa sen olemassaolon. Äiti oli kieltänyt Nellyä leikkimästä kameralla, mutta tämä ei ollut leikkiä vaan totista totta. Siksipä kameran lainaamisessa ei ollut mitään pahaa.

Kytölänloukolta ei ollut kuin yksi suunta. Tai kaksi, mutta Myrkkyyntä päin Nelly ei tahtonut mennä. Siellä ei ollut yhtään mitään jännittävää. Ei ollut koskaan ollut, eikä varmaan tulisi koskaan olemaankaan. Sitä paitsi tamma oli kertonut, että Homelooni oli nähty Perälän keskustan suunnalla, Tanulan liepeillä. Tämän tiedon se oli saanut pääskysiltä. Vaikka pääskysset ovatkin aika ovelia ja joskus jopa ilkikurisia lintuja, nekään eivät vitsailisi niin vakavalla asialla. Toista oli siilien laita. Niiden juttuja ei pidä koskaan uskoa. Ei sitten niin milloinkaan.

Nellyllä oli hieno polkupyörä, eikä hän ollut enää moneen kuukauteen tarvinnut apupyöriä. Se oli hyvä, sillä apupyörät kitisivät kovaan ääneen ja ne sellaiset ovat tarkoitettu mamiksille, jollainen Nelly ei tosiaankaan ollut. Hän oli sitä mieltä, että Mörköä voi vähän pelätä, mutta apupyöriä ei sen ikäinen tyttö voinut enää käyttää. Ei sitten mitenkään. Niinpä Nelly oli keväällä opetellut ajamaan ilman tukea. Hän oli kaatunut muutaman kerran, mutta urheasti Nelly oli noussut ylös ja yrittänyt uudelleen. Muutamien kuhmujen, mustelmien ja asfaltti-ihottumien jälkeen sinnikkyys oli palkittu. Se oli ollut upea hetki. Melkein yhtä upea kuin se, kun Nelly oli saanut edellisenä jouluna lahjaksi uuden palapelin, jossa oli jopa sata

978-952-330-875-6

www.bod.fi

Nelly ja Noel ovat vilkkaita, omapäisiä, mutta kilttejä lapsia. He asuvat maalla, Teuvalla Perälän kylässä. Nelly ja Noel rakastavat seikkailuja. Joskus seikkailut voivat olla vaarallisia, mutta onneksi he eivät pelkää melkein mitään. Kumpikin on aina valmis uusiin koitoksiin.

Kirjassa Nelly ja Noel kalastavat, kiipeilevät, ninjailevat, vakoilevat ja kokevat paljon muitakin sellaisia seikkailuja, jollaisia vain pienet lapset voivat kokea. Tervetuloa seikkailemaan Nellyn ja Noelin seuraan.